

„MLSNÉ JAZÝČKY“

Čokoláda dobrá je, každý z nás ji miluje.
Je jen málo lidí, kteří nebezpečí vidí,
v té její dobrotě.
A tak si ji rád mlsne
i když jde na „kutě“.

A mlsáme, i když anděl strážný hřímá,
„nejeste to, i když je to z Říma!“
Škoda se pak těžko napraví.
Všechno dobré, nemusí být vhodné pro zdraví!

A tak se mlsá ještě další den celičký,
i když nám v ústech plácí stoličky.
Ten, kdo nemůže zaplatit zubaři,
tak chodí bezzubý s vousem na tváři.

Proč však Harrach vozil čokoládu z Říma?
Vždyť je v nás taky dobré „klíma“.
Klima je tu prima, ale pro lidi,
ne však pro bob kakaový,
ten se tu nesklidí.

A že Arnošt z Harrachova,
velkou lásku k zemi choval,
dovezl si ke dvoru - právě tu-
kakaovou dobrotu.

Mlsání, mlsání, to je přece štěstí,
i když si k nám nadváha,
rychle cestu klestí.

A nejenom pan Harrach přivez do Čech slávu,
když zavez' do zemi sladkou čokoládu.
To král Karel dodal ústům vláhu.
Přivez' vinou révu sem
a rozveselil celou zem!
Jazýčky mlsné jásaly - a plné kladů,
chválily mok i čokoládu!

Ted' lide, bádej!
který z nich náš jazyk lépe oslovil?
Byl to pan Harrach, co čokoládu ctil,
nebo král Karel,
který rád víno pil?